

En memòria de la M^a del Carme González Gómez

IGNASI VILA, sj.

Dues cites podrien emmarcar el que ha estat la Carme per a ella i per a nosaltres. Per a nosaltres, aquella que li era tan plaent: «el Fill de l'home no ha vingut a ser servit sinó a servir» (Mc 10,45). Per a ella, «en la teva feblesa actua el meu poder» (2Cor 12,9).

El servei de Jesús, la seva diàconia, el seu ministeri, va ser el tema de la tesina en Teologia de la Carme, i ella va assumir el servei silenciós i humil com a referent de la seva vida. Estava per a servir, i ho va fer a molts llocs: en les Comunitats de Vida Cristiana (CVXs) del casal Loiola, en les parròquies dels Desemparats i del Sant Àngel, en la Cova de sant Ignasi a Manresa, al Centre d'Estudis Pastoral. El seu servei senzill i ocult es deixava veure quan ella no hi era, sobretot a les Eucaristies dels dissabtes al Casal, o a les trobades a Hostalets de Balenyà; malgrat tot, sovint era tan responsable, que si sabia amb temps que no hi podria assistir, ho deixava tot preparat. Ella comprava el pa, el vi, l'oli, espelmes, corona d'Advent, ciri Pasqual, etc.; parava l'altar i cercava lectors. Mentre va ser membre de les CVXs ho pagava tot de la seva butxaca.

A les parròquies, a més del seu ajut a la litúrgia dominical, cuidava de la catequesi de confirmació i de la

d'adults, i si calia preparava a gent adulta que es volia batejar. El curs 2006-2007, al Sant Àngel, la seva catequesi va consistir en ensenyar a pregar amb els Salm; explicava un Salm en cada sessió i els feia veure la seva estructura, el seu encís i «la claror de la mirada» de Déu Pare. (No podem oblidar que sabia llegir l'hebreu). Per a ella, la catequesi era escola de pregària.

Al Centre, acceptava qualsevol tema de l'AT i del NT que li proposessin; per aquest curs 2007-2008 ja s'havia compromès a parlar de l'obra dels laics.

Va heretar del seu pare una escola a Castelldefels, que es diu Frangoal (les inicials del nom del seu pare), i estava cofoia de les millores que havia fet qualitativament i quantitativa. És una escola que té fama al poble. Els mestres, el dia del funeral, van lloar la seva humanitat, respecte i dignitat.

Ella alimentava el seu esperit en els Exercicis de sant Ignasi. Cada any, des d'en feia molts, anava a Raimat (Lleida) de l'1 al 10 d'agost a fer-los. També era per a ella important la direcció espiritual i la lectura espiritual i bíblica. A casa, amb una icona, s'havia fet un petit oratori.

Malgrat això, continuava sent una persona feble, senzilla, limitada en la relació, de tant en tant queia en una depressió que la deixava tocada. Però era capaç de parlarnos-en i de recórrer a les persones que la podien ajudar (metges i acompanyants espirituals). La seva solitud de vegades li pesava. Quan es va traslladar a viure al barri d'Hostafrancs, anava a dinar a un restaurant de sota casa seva, amb la sort que el primer dia que ho va fer, un matrimoni que la va veure sola, la van invitar a asseure's a taula amb ells.

Aquest matrimoni acabà anant a la paròquia a participar de les seves catequesis. Quan el 23 d'agost es van acomiadar fins al dia següent, no s'imaginaven que un infart la duria a la mort en la matinada del divendres 24.

Jo la vaig acompanyar als últims Exercicis de Raimat, i he de dir que els va fer amb gran pau i consolació i, com sempre, quedava admirada que textos bíblics, tan coneguts per ella, sempre li portessin alguna novetat.